

Baltribunerne, og da vi ønskede denne Sag jævnet i Fred, for at man kunde gaa med nogenlunde god Villie fra begge Sider til en Revision af de paa andet Aar foreliggende Lønningslove, gif vi ned til 3,450 Kr., hvorved Dyrtidsstillaget dog vilde komme en Del af dem, som vi ansæ for mest trængende dertil — jeg vil nævne Kapitainer af yngste og næstnyngste Klasse — tilgode, men lige lidt har det vundet Mindretallets Tilslutning.

Ved Mindretallets Betænkning — det hvi Thing vil finde den i samme Heste efter Fler-tallets Indstilling — vil jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Det er sagt i Begyndelsen af Mindretallets Betænkning, at denne Finantslov er lige saa rigelig som nogen tidligere Finantslov, og længere henne forekommer den Ytring, at den er rigeligere end nogen Finantslov, som er vedtagen siden 1849. Dette, tror jeg, er meget sandt, men hvoraf kommer det, at Hovedudgiftssummerne stadig ere vøgede? Det kommer virkelig ikke deraf, at Rigsdagen er bleven villigere og villigere til at bevilge store Udgifter, men deraf, at Udvielingen med Nødvendighed har ført forøgede Udgifter med sig. Jeg skal oplyse dette ved et eneste Exempel. Naar man f. Ex. vil tage Finantsloven for 10 Aar tilbage, den for 1871—72, og sammenligner den med den for 1881—82, vil man ganske vist finde, at hele Udgiften i 1871—72 kun beløber sig til 41 Millioner Kroner, medens den nu beløber sig til 51 Millioner Kroner. Altsaa, der er en Forskjel af 10 Millioner Kroner, men paa en ganske enkelt Post vil man finde denne Forskjel meget tydelig forklaret. Til Sjernbaneanlæg og til Esbjerg Søvn var der dengang bevilget 3 Millioner Kroner; i nærværende Finantslov er der til lignende Udgifter bevilget 9 Millioner Kroner. Der er altsaa en Forskjel af 6 Millioner Kroner. Postvæsenet krævede dengang kun 2½ Million Kroners Udgift. I nærværende Lov er Postvæsenet sat til 4 Millioners Udgift. Tilskudet til Almueskolen og Høistolerne udgjorde dengang 320,000 Kr.; i den foreliggende Finantslov udgjør det 775,000 Kr. Til Fyr- og Vagervæsenet bevilgedes dengang 300,000 Kr.; nu er der bevilget 655,000 Kr. Og endelig er det Dyrtidsstillæg, som er vedtaget af Folkethinget, tilligemed det Lønningsstillæg, der er bevilget til Menige og Underofficerer, tilsammen over ½ Million Kr., nemlig 585,000 Kr. Paa disse saa Postter fremkommer der altsaa en Forskjel af 9 Millioner. Det, at en Hovedudgiftssum er større nu, end den har været for 10 Aar siden, er ikke noget Bevis paa, at Finantsloven nu er rigeligere, end den var dengang. Allerede dette viser, at meget betydelige Udgiftsposter vedrøre Foranstaltninger, som særlig interessere det andet Thing, og som ere til Nytte og Gavn for den Stand, som det Things Flerthal nærmest repræsenterer. Der er fremdeles i Mindretallets Betænkning udtalt en

Dabel over Regjeringen, fordi den opløste det forrige Folkething, og der siges, at den har opstillet de Stridsspørgsmaal, som Udvalgets Flerthal nu fastholder, for Vælgerne. Det er selvfølgelig ikke Tilfældet. Regjeringen vilde handle forfatningsstridigt, dersom den fastede Stridsspørgsmaal ud mellem Vælgerne. Den har af almindelige Grunde opløst Folkethinget, og Vælgerne have kun havt at svare derpaa, om de havde Tillid til deres Repræsentanter eller ikke. At derved de Spørgsmaal, som have været forhandlede, kom paa Bane, er fuldstændig i sin Orden, men da Grundloven byder enhver Rigsdagsmand at handle og stemme efter sin Overbevisning, og forbyder ham at modtage nogenformelt Forfrift fra sine Vælgere, kunne Stridsspørgsmaal ikke henstilles til Vælgernes Afgjørelse, og Udsaldet af Vælgene kan ikke være afgjørende for nogetformelt enkelt Spørgsmaal. Det er Rigsdagsmændene, der paa tage sig den Vigt og det Ansvar at afgjøre Stridsspørgsmaalene efter deres Overbevisning, og de kunne ikke kaste Ansvaret fra sig over paa Vælgerne og sige: Vore Vælgere forbyde os det og det. Jeg skal meget villig erkjende, at der er gjort nogle Indrømmelser i den Finantslov, som nu foreligger, fremsfor den, der forelaa vedtagen af Folkethinget den 12te April; men i og for sig have disse Indrømmelser ikke meget at sige. At Tilskudet til Seminarierne dækkes af Statskassen iStedetfor af Sorø Akademi i den nu foreliggende Finantslov, er en fuldkommen rigtig Forandring, fordi Sorø Akademi ikke kunde bære alle de Udgifter, man havde lagt paa det; men det er kun en Ompostering. Paa Krigsministerens og Marineministerens Budget er der ganske vist bevilget 849,000 Kr. mere, end der var paa Finantsloven af 12te April, men samtidig er det 3die og sidste Bidrag til de Kruppkte Kanoner, som var 834,000 Kr., gaaet ud, og det er altsaa en meget ringe Udgiftsforøgelse, som er foranlediget ved disse Bevillinger. Det er fuldkommen rigtigt, at Beløbet er gaaet ud; det skulde, som jeg før, men i Utide, kom til at sige, ikke bruges i Aar, men det kan dog ikke siges at være nogen stor Udvidelse, at man har anvendt disse engang bevilgede Penge til noget andet. Den Paastand, at den Bevilling, som Folkethinget har givet til Dyrtidsstillaget til Embedsmændene, dækker det Krav, som Regjeringen har ønsket tilfredsstillet, kan selvfølgelig ikke erkjendes for rigtig. Jeg tror, at der ster ikke saa af vore aller vigtigste Embedsmænd en stor Uret derved, at Høibegrændsen er trykket ned til 2,500 Kr. Jeg kan saaledes ikke erkjende, at Folkethinget ved de Indrømmelser, som det allerede havde gjort, før denne Sag overgik til Fællesudvalget, har vist, som man roser sig af, nogen Omhu for at undgaa enhver Anledning til Strid om Finantsloven og for at undgaa de Forstyrrelser for Samsfundets rolige Udvieling, som et sort-fat Savn af en endelig Finantslov maa foranledige.